

Ens
ha arribat

Fent feina
des del
banc dels
acusats

Joaquim Quílez, enginyer que és jutjat pel cas Saratoga, aprofita el temps que passa al banc dels acusats per fer feina amb el seu ordinador portàtil. El judici acabarà al febrer.

Any
Salvador Espriu

Els parents polítics
es detestaven amb
un afecte feroç.

Ca montes

Vicent
Partal

És quan lluite que hi veig clar

Durant dècades molta gent s'han cregut, o han volgut creure, que l'Estat espanyol era l'Estat de tots els qui tenim un passaport espanyol. Que l'Estat espanyol complia aquell estàndard segons el qual un estat considera que tots els seus ciutadans són iguals i fa tot el que està en les seues mans perquè això siga així. Allò tan bàsic que la llei és igual per a tothom, que el pes del vot és el mateix i tantes i tantes obvietats més.

I va i resulta que no. Que el pes del vot no és el mateix, com es va demostrar amb el nou Estatut o amb la llei de partits (anti)basca. I que la llei no és igual per a tothom. Només cal veure la ràbia i la violència amb la qual les autoritats de l'Estat cada vegada amb més intensitat reaccionen al procés independentista català. Botant-se qualsevol norma i agranant qualsevol resta d'equanimitat que poguera haver quedat perduda.

Recorden vostès quan, enmig de la guerra contra ETA, constantment ens deien que el problema era la violència? Recorden quants dirigents espanyols van ar-

Fan pressupostos, legislen i dissenyen infraestructures contra nosaltres

ribar a dir que el problema era la violència i que tot es podia defensar democràticament? Doncs era mentida. Pura instrumentalització. Perquè ara ja ens amenacen de dissoldre l'autonomia o d'il·legalitzar-nos així a l'engròs. Ahir un jutge en un acte de l'exèrcit, després-ahir un ministre socialista de l'època en què el GAL era la seua branca armada, fa dies...

S'estan descarant sense límits ni vergonya. Per la nostra lluita. I fan els pressupostos de l'Estat contra nosaltres. Legislen al Parlament contra nosaltres. Dissenyen les infraestructures contra nosaltres. Usen les delegacions exteriors contra nosaltres.

La realitat és així de dura i de contundent. Un líder ultra espanyol pot dir per una televisió espanyola que hi haurà sang a Catalunya i que usaran "la lluita armada". Però la Guàrdia Civil, l'Audiència Nacional o el govern espanyol ni fan ni faran res. Amb el permís de J.V. Foix, cal que recorde Eric Beltran i l'Exèrcit del Fènix?

Les cares de la notícia

EXPRIMER MINISTRE ITALIÀ

Silvio Berlusconi
Molt soroll per a no res

Semblava que el govern italià tenia els dies comptats i que la inestabilitat hi tornaria. Una inestabilitat que es contagiaria a tota la península Ibèrica. I, al final, l'amenaça de Berlusconi, que és una maniobra per escapolir-se de la justícia, ha quedat en no res. Berlusconi ha de deixar la política.

PRESIDENT DEL TC

Fco. Pérez de los Cobos
La mort legal del català

El Tribunal Constitucional ha dit que és perfectament legal que el català només sigui un mèrit, però no un requisit, per fer oposicions a les Illes. Al final ja veurem com el mèrit queda en no res. És a dir, tornem a les normes que regulaven l'ús del català entre el funcionariat als anys trenta. La mort del català a les Illes.

DIRIGENT DEL PP A CASTELLÓ

Carlos Fabra
Un autèntic mag

Després de deu anys de dilacions i allargues judicials de tota mena, Carlos Fabra s'ha hagut de seure davant d'un tribunal. El fiscal l'acusa de ser "un mag de la consecució dels il·lícits fins". Segurament molts dels presumptes delictes ja hauran prescrit. Però ara veurem si la justícia és igual per a tothom.

PRESIDENT D'ESPANYA

Mariano Rajoy
El do de l'oportunitat

Qui assessora Mariano Rajoy? És potser algun socialista infiltrat? Perquè ja és mala sort que el mateix dia que surten les xifres de l'atur, per més que no hagin crescut tant com en mesos precedents, Rajoy digui al Japó que ara tothom parla de com de gran serà la recuperació. Sí, d'això en parla tothom...

Vuits i nous

Espriu animat

Manuel
Cuyàs

Al final, de totes les ciutats amb una nul·la, tangencial o episòdica relació amb Salvador Espriu, Mataró és la que haurà fet més bon paper a l'hora de recordar-lo en aquest any del centenari. A més a més de recitals i taules de discussió, "la ciutat de les Santes", que és com Espriu apel·la Mataró a *Primera història d'Esther*, ha presentat dues exposicions excepcionals. Aquest mes ha tancat al museu la dedicada a les escultures amb què Manuel Cusachs va il·lustrar cada un dels poemes que conté *El caminant i el mur*. Jo fins ara havia vist algunes peces del conjunt en grups petits o per separat. Trobar-les totes juntes, en

perfecta disposició i amb la possibilitat de llegir els poemes a què fan referència m'ha causat un efecte immillorable, i no només a mi, sinó a tothom amb qui ho he comentat i a aquell grup de

senyors i senyores vinguts de Sant Antoni de Vilamajor que un dia m'hi vaig trobar. L'escultor Manuel Cusachs va conèixer a fons Espriu, de qui va extreure un bronze memorable i molt reproduït. Com que és un gran observador i un orador de primera, quan parla d'Espriu i l'imita és imbatible. Jo no sé com no l'han convidat a més

llocs perquè disserti sobre el personatge. Els organitzadors de l'Any Espriu a escala nacional han badat en coses. A la inauguració de Cusachs hi va venir Xavier Bru de Sala, el director de l'Any, i se'n va anar de seguida perquè va dir que tenia pressa.

L'altra exposició es diu *Espectres al laberint grotesc* i la vam obrir l'altre dia

al vespre. Sobre una idea de l'amic espriuà Jaume Calsapeu, n'és autor Jordi Cuyàs. Independentment que sigui el meu germà, és molt bo.

Fora modèsties, benvingut el nepotisme quan s'ho val. Presenta deu dibuixos de deu personatges d'Espriu:

l'Altíssim, Plem, Ariadna, Euleteri, Vasthi, Trinquis, Tereseta, Maria Castelló, Quel·la i Salom. Es projecten en unes pantalles i la curiositat és que es belluguen gràcies a un sistema d'animació artesanal degut a la infinita paciència del meu germà. La

dansa del ventre de la Vasthi i el descens de la Tereseta són per quedar-s'hi encantat. Facin-me cas, i visitin-la. Si nosaltres, conciutadans o germans, no ens propaguem, qui ho farà? A la inauguració no s'hi va fer present cap representant de l'Any Espriu. Van atabalats, no donen l'abast, amb tantes activitats a tot el país.

ANTHONY GARNER